

HRAM U ČOVJEKU i SUSTAV DISANJA

“Govori se da je tijelo Božji hram.
Zapravo cijeli svijet je tijelo Boga.”
Sai Baba

Sve što diše na neki način je živo. Od ljudi, životinja, biljaka... do planeta, sunca, svemira, bogova... Sve što diše povezano je u svemiru. Izdah jednog čovjeka udah je drugog, i tako dalje. Drevni arhitekti prenijeli su sustav disanja u arhitekturu tla i građevina - hramova, stapajući mikro i makro razine.

Disanje omogućava život čovjekovu tijelu – hramu. Započinje ulaskom zraka, kisika, i još važnije prane, kroz nosnice te ulazi u sinuse i dalje do pluća gdje ga krvotok apsorbira i prenosi do svake stanice tijela. Zvuči banalno? Možda i ne.

Postoji jedna zanimljivost u arhitekturi Hrama čovjekovog. U čovjekovom tijelu, također, se nalaze piramide i labirinti. Ako ćete raditi rendgen sinusa obratite pažnju na pojmove u medicinskom nalazu. Dakle, obzirom da se iz određenog „vitalnog“ razloga dišni sustav sastoji od simetričnog, dvojnog, zrcalnog sustava (lijeva i desna strana tijela), sinusi tako imaju desnu i lijevu piramidu i pripadajuće labirinte.

Prije par godina časopis Svjetlost u članku dr. Hiltona Hoteme „**Tajnovite komore duha u ljudskoj lubanji**“¹, navodi da: „prijestolje Božje, prema drevnim majstorima, jesu tajnovite komore u lubanji, o kojima suvremena znanost vrlo malo zna; odnosno to su duhovni centri zlatnog vrča tj. mozga. (Knjiga propovjednikova, 12,6)“.

Tih komora, duhovnih centara sinusa ima pet:

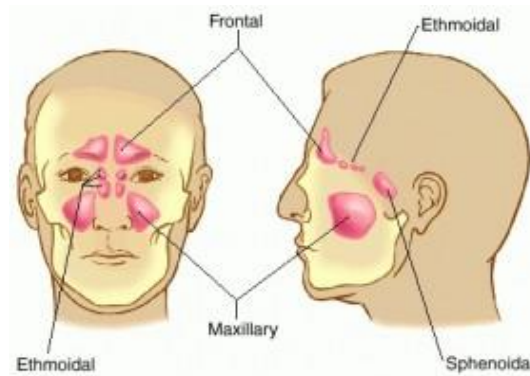
1. *frontalni sinus* – šupljina u prednjoj kosti lubanje (iznad očiju, u području obrva);
2. *sfenoidni sinus* – šupljina iza očiju u sfenoidnoj (klinastoj) kosti lubanje ispod hipofize;
3. *maksilarni sinus* – najveći od pet sinusa, oblikom podsjeća na piramidu (unutar svake jagodične kosti, iznad zuba i ispod očiju);
4. *etmoidni (nepčani) sinus* – sastoji se od brojnih manjih šupljina koje zauzimaju labirint etmoidne kosti (iza korijena nosa i između očiju), a u tim šupljinama nalaze se male žlijezde koje okultna znanost poznaje kao intelektualne organe;
5. *mastoidni sinus* – u mastoidnoj kosti iza srednjeg uha².

Kozmička bit, Kozmička sila ili kako god nazvali Veliki kozmički dah preko zraka - te moćne struje, teče kroz čovjekove nosnice, njen određeni dio ulazi i aktivira „unutarnja svetišta“ Hrama, smještena u zlatnom vrču (lubanji), koja se nazivaju „sinusi“.

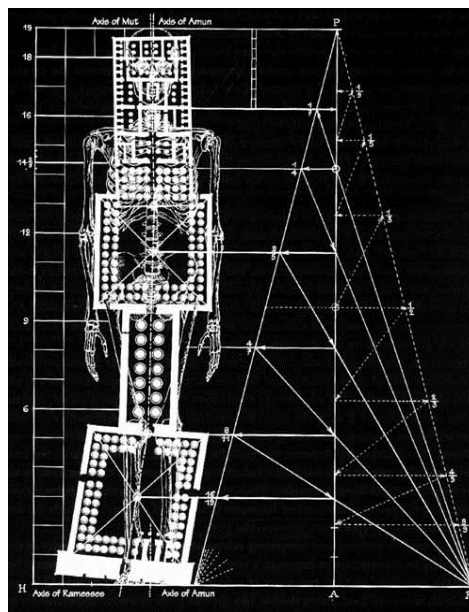
¹ Časopis Svjetlost, br. 115, srpanj 2012, članak „Tajnovite komore duha u ljudskoj lubanji“ (iz knjige dr. Hiltona Hoteme „Kozmička znanost drevnih majstora“), str. 54-57.

² Paranasalni sinusi: http://hr.wikipedia.org/wiki/Paranasalni_sinusi

Izvor foto: <http://www.medicinabih.info/tag/vrste-sinusa/>

Obzirom da ovdje spominjem sinuse, ne mogu ne spomenuti prvu epizodu serijala X-filesa, koja započinje slučajevima u kojima su ljudima u sinuse ugrađeni implantanti.

Renè A. Schwaller de Lubicz u svojoj knjizi „Hram u čovjeku“³ opisuje konkretno Hram u Luxoru posvećen ljudskom Mikrokozmosu. Navedeni stil gradnje odnosi se na sve egipatske hramove, a to znači da su hramovi građeni prema ljudskom tijelu (neterskom čovjeku) tj. preslikavaju ga na više razina. Pri čemu Schwaller de Lubicz prikazuje određene poveznice između prostorija u hramu s pojedinim fizičkim i duhovnim razinama čovjeka te s tim u vezi spominje i mjerne jedinice – stopu, lakat, hvat⁴ (hvat je posvećen utjelovljenju Duha ili stvaranju Čovjeka). Proizlazi da su ovisno o dužini lakta i proporcije različitih hramova bile različite. Čitav Hram u Luxoru je, prema Schwalleru de Lubiczu, knjiga koja objašnjava tajne uloge organa i živčanih centara. Ističe da je potrebno shvatiti faraonski hram kao sjeme koje je u procesu rađanja ploda. Po shvaćanju drevnih graditelja cijela građevina je morala biti živa. I kako Schwaller de Lubicz veli: „Zagonetka se ne nalazi u samoj stvari, već je posljedica našeg razumijevanja, naših sposobnosti, i naše inteligencije“⁵...“ Naime, namjera drevnih graditelja bila da pomoću arhitekture probude svijest ljudi.

³ R. A. Schwaller de Lubicz „Hram u čovjeku“ (Sveta arhitektura i savršeni čovjek), TELEDISK, 2004, str. 8, 18.

⁴ R. A. Schwaller de Lubicz, str. 59.

⁵ R. A. Schwaller de Lubicz, str. 10.

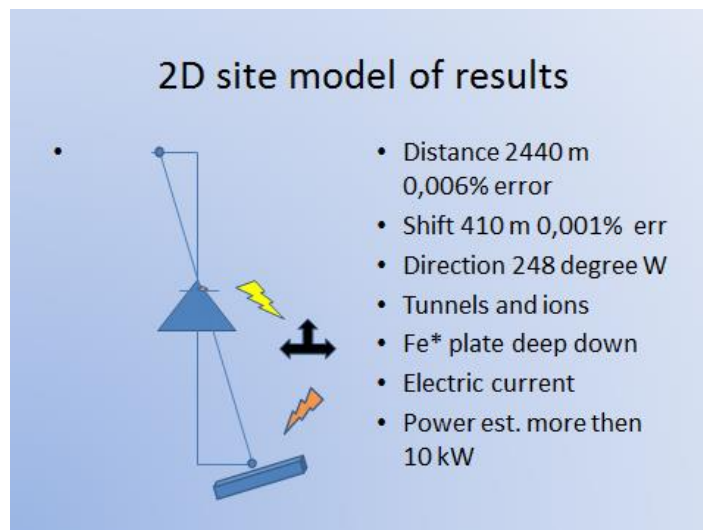
Schwaller de Lubicz je izjavio da „ono što je očigledno/razumljivo zasljepljuje nas“⁶. Naime, korištenje razuma je naša percepcija svijeta putem cerebralne svijesti, koja analizira i dijeli iskustvo u fragmente vremena i prostora. Drevni stanovnici Egipta ovu vrstu svijesti povezivali su sa „zlim“ bogom Setom, kojem je suprotnost „inteligencija srca“ povezanoj s Horusom. Za te drevne stanovnike Egipta Svjesni Čovjek - Kralj bio je kruna i cilj svemira. Međutim, takav Svjestan Čovjek nije bio „čovjek kakvog mi poznajemo“. Bio je pojedinac u kojem je bila probuđena „inteligencija srca“.

Schwaller de Lubicz spominje da je u građevinama poput Hrama u Luxoru bilo teško, čak i nemoguće, običnim kompasom utvrditi smjer pravog magnetskog sjevera⁷. Što je kompas osjetljiviji, podložniji je devijacijama zbog utjecaja velikih masa blokova, napravljenih uglavnom od kamena pješčara koji sadrži velike količine željeza. U Hramu u Luxoru tome treba dodati i učinak metalnih šipki u cementu, koje su postavljene u novije vrijeme kako bi se učvrstili određeni dijelovi zidova. Zato je on određivao sjever pomoću Sunca.

Pješčar je, također, jedan od građevinskih materijala prisutan i u gradnji bosanskih piramida.

Dr. Slobodan Mizdrak⁸ iz Zagreba u svojem je istraživanju provedenom u Visokom u travnju 2012. godine, izmjerio elektromagnetsku zraku koja prolazi kroz vrh piramide Sunca s radijusom od 4,5 m i frekvencijom od 28 kHz. Intenzitet zračenja izvan tog radijusa je minimalan, a unutar elektromagnetske zrake ukoliko se sonda podigne od površine piramide intenzitet se povećava.

Eksperimentom je dokazano da se izvor emitiranja signala na vrhu piramide Sunca⁹, a koji se pojačava unutar same piramide, nalazi na dubini od 2.440 m, s pomakom od 440 m od središta piramide. Željezna podzemna ploča, u kombinaciji s negativnim ionima i protokom vode, stvara elektricitet snage više od 10 kW.

Slajd iz prezentacije dr. Slobodana Mizdraka (Ljubaznošću S. Mizdraka)

⁶ Gery Lachman: „René Schwaller de Lubicz and the Intelligence of the Heart“:

<http://www.unitedearth.com.au/lubicz.html>

⁷ R. A. Schwaller de Lubicz, „Hram u čovjeku“, str. 74.

⁸ “Dr. Mizdrak: Nova mjerenja potvrđuju stare rezultate“, 06.08.2012.: <http://www.piramidasunca.ba/bs/aktuelnosti/item/8159-dr-mizdrak-“nova-mjerenja-potvrđuju-stare-rezultate”-html>

⁹ “Lociran izvor energije Bosanske piramide Sunca“, 25.09.2012.: <http://piramidasunca.ba/bs/offline-page/aktuelnosti/icbp/icbp-2012/item/8244-lociran-izvor-energije-bosanske-piramide-sunca.html>

Željezo je jedan od najrasprostranjenijih metala na našoj planeti. Možemo pretpostaviti da je navedena ploča, za koju se navodi da ima karakteristike željeza, smještena ispod piramide Sunca prirodnim putem geološkim procesima. Također možemo i pretpostaviti da su graditelji bosanskih piramida imali znanje o strukturi tla te nisu slučajno izabrali navedeni teritorij za gradnju monumentalnih građevina koje imaju svoju funkciju u vremenu. Ako se promatra povijest željeza, ono je bilo u prošlosti vrednije od zlata¹⁰, a način njegovog dobivanja čuvao se kao tajna.

Općepoznata je stvar da i ljudsko tijelo, također, sadrži metale, uključujući i željezo te da ima i određena elektromagnetska mjerljiva zračenja. Kako je u svemiru sve povezano u skladnu cjelinu, očito ljudsko tijelo treba sadržavati metale, iako se pritom ne smatramo strojevima, robotima ili kiborizima.

Koja je uloga željeza u ljudskom tijelu? Ono sudjeluje u mnogim procesima, veže kisik¹¹ na sebe iz pluća i prenosi ga do svake stanice po čitavom tijelu te pomaže mišićima u skladištenju i korištenju kisika za svoje potrebe. Dakle, ako primijenimo analogiju na drevne građevine, željezo omogućava prijenos energije kroz dišne putove (hodnike, labirinte) do stanica (komora, svetišta).

Međutim, koja je stvarna funkcija ovdje spomenute željezne ploče u Visokom?
I postoji li dublja veza sa samom strukturom ljudskog tijela i duše?

Ova metalna ploča iz Visokog vraća me na istraživanja Roberta Bauvala i Grahama Hancocka u njihovoj knjizi „*Sfingina zagonetka – Potraga za skrivenim naslijedom čovječanstva*“, koja se odnose, između ostalog, i na komad ravne željezne ploče¹² debele oko 3 milimetra, dugačke 30 cm i široke 10 cm, izvučene iz zida na južnoj strani Velike piramide, na mjestu na kojem završava južno okno Kraljeve komore (usmjereno prema Orionovom pojasu).

Okna koja vode iz Kraljeve komore izlaze iz piramide. Ona koja vode iz Kraljičine komore prestaju negdje u unutrašnjosti građevine¹³. Okna u Kraljevoj komori su istražena 1837. od strane pukovnika Howarda Vysea, uz pomoć dvojice inženjera, a u ekipi je bio i J.R.Hill koji je dobio nalog da upotrijebi eksploziv koji je uzrokovao ožiljak koji se i danas vidi na središnjem dijelu južne strane Velike piramide. Nakon dva dana rušenja eksplozivom i raščišćavanja, Hill je otkrio plosnatu željeznu ploču te o tom otkriću piše:

„Ovime želim potvrditi da sam komad željeza pronađen u blizini otvora za zrak [okna], na južnoj strani Velike piramide u Gizi, u petak, 26. svibnja, osobno izvadio iz jednog unutarnjeg spoja, a pošto sam eksplozivom raznio dva vanjska reda kamena sadašnje površine piramide; i da nijedan drugi spoj ili nekakav otvor nisu bili spojeni s već spomenutim spojem, tako da ploča nije mogla biti postavljena na to mjesto nekim drugim načinom, nakon izvorne izgradnje piramide.“

Vyse je željezni predmet poslao u British Museum, gdje se držalo da željezo ne može biti iz doba gradnje piramida.

Ploču je ponovno pogledao W.M. Flinders Petrie 1881. te je on naveo:

„Iako je taj predmet obavijen određenom sumnjom, ali isključivo na temelju rijetkosti, potvrde o njegovoj autentičnosti vrlo su precizne; i na hrđi ima sloj numulita [fosiliziranih morskih protozoa], što dokazuje da je stoljećima i stoljećima bio zakopan uz blok numulitskog vapnenca i da je stoga posve sigurno prastar. Stoga nema temelja za sumnje u izvornost tog komada željeza...“

Jedan komadić te željezne pločice je 1989. podvrgnuti optičkim i kemijskim ispitivanjima, koja su proveli dr. M.P. Jones, viši predavač na Odsjeku za mineralogiju na Imperial

¹⁰ Željezo: <http://hr.wikipedia.org/wiki/%C5%BDeljezo#Povijest>

¹¹ Željezo (Fe): <http://izaberi-zdravlje.com/fizicko-zdravlje/vjezbanje-i-zdravlje/252.html>

¹² Robert Bauval i Graham Hancock: „Sfingina zagonetka – Potraga za skrivenim naslijedom čovječanstva“ (The Message of the Sphinx: A Quest for the Hidden Legacy of Mankind), Mozaik knjiga, Zagreb, 2002., str. 107.

¹³ Bauval i Hancock, str. 109-113.

Collegu u Londonu i dr. Sayed El Gayer, predavač na Fakultetu za rudarstvo i naftu na egipatskom sveučilištu Suez, koji je doktorirao na području ekstrakcije metalurgije na sveučilištu Aston u Birminghamu.

Ispitivanje su započeli s provjerom udjela nikla u željeznoj ploči, zbog mogućnosti da je izrađena od meteoritskog željeza (tj. od željeza iz palih meteorita). Takvo gotovo meteoritsko željezo lako je prepoznati jer sadrži velik udio nikla, obično 7 ili više posto. Na temelju prvog ispitivanja zaključili su: „Željezna ploča iz Gize posve očito nema meteoritsko podrijetlo, budući da nikal sadrži tek u tragovima.“ Metal je, dakle, čovjekov proizvod. Daljnja ispitivanja pokazala su da je taljen na temperaturi od 1000 i 1100 stupnjeva. Ispitivanja su pokazala da je na „jednoj strani pločice bilo tragova zlata“. Stoga su nagađali da je izvorno bila pozlačena te da zlato ukazuje da je taj predmet u vrijeme nastanka bio cijenjen. U izvještaju, Jones i El Gayer primjećuju kako je ploča vjerojatno dio većeg komada željeza koji je možda u izvornom obliku služio kao neka kvadratna ploča koja bi, poput nekih „vrata“, točno pristala na otvor okna.

Bauvalu i Hancocku je 1993. omogućeno da pogledaju željeznu ploču, pri čemu ih je iznenadila njena težina i tekstura (ispod patine imala je blistav sjaj).

U drevnom Egiptu, „Tekstovi piramida“ imaju oblik velikih pogrebnih i reinkarnacijskih natpisa uklesanih na zidovima grobnica pojedinih piramida u Sakari (Saqqari), petnaestak kilometara južno od Gize, iz razdoblja Pete i Šeste dinastije. Bauval i Hancock navode da se egiptolozi slažu da je velik dio tih natpisa, ako ne i cjelokupni sadržaj nastao prije „razdoblja piramida“. U tim drevnim spisima navode se brojna spominjanja željeza.

Naziv za željezo je *B'ja* – „božanska kovina“, i nalazi se u kontekstima koji se bave astronomijom, zvijezdama i bogovima. Npr. *B'ja* se često spominje u tekstovima u vezi s „četvoricom Horusovih sinova“, povezanih sa Shemsu Hor (Pratioci Horusa). Ti „sinovi Horusa“ bili su napravljeni od željeza ili su imali željezne prste: „Djeca vaše djece podignula su vas zajedno, naime [četvoricu sinova Horusovih]... usta su vam otvorili njihovi željezni prsti...“

Željezo se u tekstovima spominje kao materijal za izradu instrumenta pod nazivom *Meshtyw*, koji slični na tesarsku sjekiricu ili alat za rezanje, a koristio se u obredima, pri čemu bi se udarcem „otvarala usta“ mumificiranog i balzamiranog tijela preminulog faraona. To je bio postupak kojim se faraonovu dušu ponovno probudilo, kako bi se uvela u vječni život među zvjezdanim ciklusima.

U „Tekstovima piramida“ na jednom mjestu visoki svećenik izgovara:

„Usta su ti u dobrom stanju jer sam ti ih rastvorio... O, kralju, otvaram ti usta željeznom sjekiricom Upuaut, otvaram ti usta željeznom sjekiricom koja je otvarala usta bogova... Horus je raskolio usta ovog kralja onim čime je raskolio usta svome ocu, onim čime je raskolio usta Ozirisu...“

Sastavljači tih drevnih tekstova očito su smatrali željezo važnim u obredima kojima je cilj bio osigurati novi život – kozmički i zvjezdani – mrtvome kralju. Dakle, željezo je vezao uz obred po kojem je sam Oziris, umro i vratio se u besmrtni život kao Gospodar nebeskog područja Orion, područja pod nazivom *Duat*.

„Vrata zemlje otvorena su ti... neka ti stube do Duata budu postavljene, do mjesta gdje je Orion...

O, kralju... nebo te začelo s Orionom... nebo te na svijet donijelo s Orionom...

O, kralju, budi duša poput živuće zvijezde...

Vrata zemlje-boga su otvorena... prijehi na nebo i sjedni na svoje željezno prijestolje...

Nebeski ti je prozor otvoren...

Željezna vrata koja su na zvjezdanom nebu širom su mi otvorena i prolazim kroz njih...“

Bauval i Hancock zaključuju da se u drevnim egipatskim tekstovima govori zapravo o željeznim „zvjezdanim vratima“ kroz koja Oziris, kao i sve dinastije umrlih kraljeva nakon njega, trebaju ući u nebesko područje Orionovog pojasa. Dakle, ako ti tekstovi opisuju zvjezdana vrata, onda opisuju i vremenska vrata.

U *Duatu* se nalaze zvijezde Orion (Oziris), zvijezda Sirius (Isis) i Sunce (Ra). „Sunčevi izlasci“ zvijezda Oriona i Sirusa (tj. izlazak zvijezda neposredno prije Sunca u svitanje) mogle su se promatrati samo u vrijeme ljetnog solsticija. Drugim riječima, drevni stanovnici današnjeg Egipta smatrali su *Duat* aktivnim isključivo u vrijeme ljetnog solsticija, kada Orion i Sirius izlaze sa Suncem¹⁴.

Nadolazi mi ovdje pitanje, možemo li obzirom na navedeno istraživanje Bauvala i Hancocka logično zaključiti da je željezo jedan oblik poimanja zlata i u ljudskom tijelu. Ili konkretnije, da je željezo zametak u razvoju stvaranja monoatomske zlata¹⁵, bez pustih alkemijskih peći, i to kroz vrući proces evolucije svijesti kojem pridonosi naša svakodnevica protkana usmjerenom namjerom za osobnim razvojem.

Ali, da se prebacimo iz „metalurgije“ ponovno na disanje brda i ljudskih građevina.

Coyote Cardo u „*Ezoterijskoj fizici*“¹⁶, navodi da su *sinkrone linije* (zmajevke/energetske linije) značajni izvor sinkrone energije koju je moguće crpiti iz sinkronih čvorova različitih potencijala, što ovisi o njihovoj pojedinačnoj vrijednosti. U tim sinkronim čvorovima često se nalazi *jedan oblik energije* koji je nazvan „*rudnik događaja*“ ili „*vremenski rudnik*“. Radi se o prirodnim nakupinama neutralnih događaja koji se nisu fizički očitovali (nezgusnuti događaji) te su ih upili sinkroni čvorovi. Sve te događaje moguće je „izvući“ primjenom odgovarajućih tehnika tako da se oslobodi njihov potencijal koji je možda dugo vremena bio neizražen. Taj oblik energije koristi se u tehnologiji za putovanja kroz vrijeme. *Rudnici mogu biti prirodne strukture (brda ili spilje) ili ljudske građevine (umjetni rudnici - hram izgrađen na prikladnom mjestu).*

Koncept vremenskih rudnika odnosi se i na događaje koji teoretski raspoložu oblicima smještenim ispod zemlje, zarobljenima u stijeni ili tlu, te nemaju mogućnost korištenja potencijala, koji u ovom slučaju ostaje sačuvan. *Kako bi se ti događaji izvukli, potrebno je osloboditi područje na način da se omogući strujanje zraka.* U fazama iskapanja Hramova čovječanstva u Damanhuru u sjevernoj Italiji, posebna je pozornost posvećena ovom aspektu, kako bi Hramovi, između ostalog, mogli obavljati i funkciju vremenskog rudnika. *U mnogim hodnicima i dvoranama strujanje zraka je element koji prenosi dobivenu energiju.* Ta se energija dodatno pojačava zahvaljujući umjetničkim djelima naslikanim ili isklesanim na zidovima. Umjetnost, zapravo, igra jako važnu ulogu u upravljanju energijom. Stoga sve umjetničke prizore u Hramovima treba promatrati kao sustav za stvaranje, pojačavanje i upravljanje energijama. Za operacije iskapanja u podzemnim Hramovima korištena je i

---

¹⁴ Bauval i Hancock, str. 139-141.

¹⁵ Reg Presley „The properties of monatomic gold“, str. 2-5. (iz knjige „Wild Things They Don't Tell Us“): Navodi da se arheolog *William Flinders Petrie* ranih 1900-tih popeo na planinu Horeb u Iraku i otkrio nešto za što se prvo pomislio da je hram. Sada se smatra da je to mjesto na kojem se u velikim razmjerima talio određeni metal, i to zlato. Također su na tom nalazištu pronađene veće količine čudnog bijelog praha. Za navedeno mjesto smatralo se da je staro najmanje 6-8000 godina. Jedini ljudi koji su mogli biti metalurzi u to vrijeme bili su svećenici i plemenitog roda.

Naš mozak sadrži bijelu supstancu. Zlato je najbolji vodič elektriciteta. Mozak prima poruke putem elektronskih impulsa koji putuju kroz ovu bijelu supstancu. Znanstvenici znaju da je nešto u mozgu super-provodno, ali još ne znaju što.

¹⁶ Coyote Cardo „Ezoterijska fizika“, Damanhur centar Talej, Zagreb, 2011, str. 90.

odgovarajuća mjera, tzv. „vremenska jedinica“ koja je predstavljala dio vitalne jedinice i odgovarala određenoj zapremnini iskopane zemlje (približno 220 vedara).

Coyote Cardo u knjizi dalje navodi da posebne oblike energije odašilju objekti s anomalijama¹⁷ (objekti koji pokazuju određene nepravilnosti u odnosu sa zakonima, što rezultira neuravnoteženim odnosom među silama i nepostojanjem nekih zakona). Jedan od objekata te vrste je *torzioni čvor* kod kojeg je prisutna velika anomalija što se tiče zakona kompleksnosti. *Fizički izgleda kao kvarcna stijena, a moguće ga je naći samo na mjestu sinkronih čvorova.* Što se tiče energije, to je neka mješavina sinkroniciteta, rudnika događaja i neiskorištene slobodne volje. Ti su objekti iznimno rijetki i imaju visok stupanj složenosti, što je rezultat interakcija energija od kojih su sačinjeni. Obzirom da je to beživotni oblik, nema mogućnost izraziti ogromnu kompleksnost. Priroda je taj problem riješila oblikujući pojavu koja se očituje u odašiljanju neke vrste polja sile, nešto poput protežnosti aure koja se može širiti vremenom i prostorom veći broj svjetlosnih godina te na taj način prekriti sve druge oblike na tom području. Stoga se u torzionom čvoru odražavaju sve memorije tih oblika, neovisno o njihovoj prirodi. Čvor time postaje toliko široki izvor informacija da ga je nemoguće pohraniti u memoriju naših najmoćnijih kompjutera. No, bez odgovarajuće tehnološke podrške potencijal torzionog čvora je u potpunosti neiskoristiv.

Zašto navodim sve ovo? Sustav bosanskih piramida višegodišnjim iskapanjem tunela/labirinta Ravne udahnuo je život tome biću, koje svakim novoiskopanim tunelom, novim udisajem postaje snažnije. Pročišćeniji dišni putovi, znače više života, više zdravlja, više svijesti o sebi i svojoj okolini. Stoga i labirint Ravne počinje sve više dobivati potvrde o utjecaju na zdravlje ljudi, a nedavno je i institut dr. Masaru Emota iz Japana potvrdio i kvalitetu vode obzirom na pravilnost kristalne strukture.

Analogiju bih primijenila i na Rtanj, planinu oblikovanu u trostranu piramidu. Pretpostavljam da ona još zasad nije prodisala u punom smislu, jer je njen sustav labirinta još netaknut od čovjeka te su njeni hodnici većinom začepljeni i blokirani. Iako vjerujem da i ona ima određeni respiratorni sustav koji odašilje izvjesne znakove života te da ima određenu funkciju na ovim prostorima.

I koja je projekcija rtg snimke ovog teksta? Koja je to spona u disanju i metalnim konstrukcijama u ljudskom tijelu, građevinama i samoj planeti Zemlji? Kome šalju signale svojim udisajem i izdisajem? Duatu? Ili sinkronim linijama još i dalje? Sigurno je da obzirom na složenost arhitekture netko ipak prima signale. I da smo svi povezani jednim te istim dahom.

Tatjana Sućec
03.05.2014.

---

¹⁷ Coyote Cardo, str. 91-92.